

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

จากผลทดลองเมื่อใช้สารปรับสภาพชนิดกรดกัดรวมและสารยัดเรซินชนิดต่าง ๆ เมื่อนำมาวิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p < 0.05$) สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. ค่าความแข็งแรงดึงยึดบริเวณรอยต่อระหว่างผิวเคลือบฟันกับสารยัดเรซินกลุ่ม Super-Bond มีค่าสูงสุด รองลงมาคือกลุ่ม All-Bond 1-1-60s Single-Bond 1-1-10s 1-1-30s ตามลำดับ และกลุ่ม AQ-Bond มีค่าต่ำสุด จากการวิเคราะห์ทางสถิติ กลุ่ม Super-Bond มีค่าความแข็งแรงดึงยึดมากกว่ากลุ่ม Single-Bond 1-1-10s 1-1-30s และ AQ-Bond อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่ม All-Bond มีค่ามากกว่า 1-1-10s 1-1-30s และ AQ-Bond อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่ม 1-1-10s มีค่าไม่แตกต่างจากกลุ่ม Super-Bond All-Bond Single-Bond 1-1-10s และ 1-1-30s อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่ม Single-Bond มีค่าน้อยกว่า Super-Bond และมากกว่า AQ-Bond อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และกลุ่ม AQ-Bond มีค่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับทุกกลุ่ม
2. ค่าความแข็งแรงดึงยึดบริเวณรอยต่อระหว่างผิวเคลือบฟันและเนื้อฟันกับสารยัดเรซินกลุ่ม 1-1-60s มีค่าสูงสุด รองลงมาคือกลุ่ม 1-1-10s 1-1-30s Super-Bond Single-Bond All-Bond และ AQ-Bond ตามลำดับ จากการวิเคราะห์ทางสถิติ กลุ่ม 1-1-60s 1-1-10s 1-1-30s และ Super-Bond มีค่าความแข็งแรงดึงยึดมากกว่ากลุ่ม All-Bond และ AQ-Bond อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่ม Single-Bond ไม่แตกต่างจากทุกกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ค่าความแข็งแรงดึงยึดบริเวณรอยต่อผิวเคลือบฟันกับสารยัดเรซินเมื่อเปรียบเทียบกับบริเวณรอยต่อผิวเคลือบฟันและเนื้อฟันของแต่ละกลุ่มพบว่า ค่าความแข็งแรงดึงยึดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำแนกตามกลุ่มดังนี้ กลุ่ม 1-1-10s 1-1-30s 1-1-60s และ All-Bond มีค่าแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และกลุ่ม Super-Bond Single-Bond และ AQ-Bond มีค่าไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. เมื่อเปรียบเทียบระยะรั้วซีมของการบูรณะด้วยซีเมนต์เรซินคอมโพสิตลินเเลย์เมื่อยึดด้วยสารยัดเรซินในแต่ละกลุ่ม ไม่พบการรั้วซีมในกลุ่ม Super-Bond 1-1-10s 1-1-30s และ 1-1-60s พบการรั้วซีมบริเวณรอยต่อสารยัดเรซินกับผิวเนื้อฟันในกลุ่ม Single-Bond มาก

ที่สุดและรองลงมาคือ กลุ่ม All-Bond ซึ่งระยะเวลาการรั่วซึมที่ได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบการรั่วซึมบริเวณรอยต่อสารยึดเรซินกับชั้นอินเลย์ในกลุ่ม All-Bond มากที่สุดและรองลงมาคือกลุ่ม AQ-Bond อย่างไรก็ตามค่าที่ได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. เมื่อเปรียบเทียบระยะเวลาการรั่วซึมของการบูรณะด้วยการอุดเรซินคอมโพสิตกับสารยึดเรซินในแต่ละกลุ่ม ไม่พบการรั่วซึมในกลุ่ม Super-Bond 1-1-10s 1-1-30s และกลุ่ม 1-1-60s พบการรั่วซึมบริเวณรอยต่อสารยึดเรซินกับผิวเนื้อฟันในกลุ่ม All-Bond มากที่สุด รองลงมาคือกลุ่ม Single-Bond ซึ่งระยะเวลาการรั่วซึมที่ได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พบการรั่วซึมบริเวณรอยต่อสารยึดเรซินกับวัสดุอุดในกลุ่ม AQ-Bond มากที่สุด และรองลงมาคือ กลุ่ม All-Bond แต่ค่าที่ได้ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
6. เมื่อเปรียบเทียบระยะเวลาการรั่วซึมของการบูรณะด้วยชั้นอินเลย์กับการบูรณะด้วยการอุด จำแนกตามกลุ่มสารยึดเรซินในแต่ละกลุ่มพบว่า กลุ่ม All-Bond มีระยะเวลาการรั่วซึมบริเวณผิวเนื้อฟันเมื่อบูรณะด้วยการอุดมากกว่าการบูรณะด้วยชั้นอินเลย์ จากการวิเคราะห์ระยะเวลาการรั่วซึมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กลุ่ม Single-Bond มีระยะเวลาการรั่วซึมบริเวณผิวเนื้อฟันเมื่อบูรณะด้วยการอุดกับการบูรณะด้วยชั้นอินเลย์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระยะเวลาการรั่วซึมบริเวณรอยต่อระหว่างสารยึดเรซินกับการบูรณะด้วยชั้นอินเลย์ไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับการบูรณะด้วยการอุดในกลุ่ม All-Bond และ AQ-Bond
7. พบชั้นไฮบริดเดนทีนที่สามารถป้องกันการรั่วซึมและทนต่อสารละลายกรดและสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรต์ในกลุ่ม Super-Bond 1-1-10s 1-1-30s และ 1-1-60s

จากการศึกษาสังเกตพบว่า ค่าความแข็งแรงดึงยึดไม่สัมพันธ์กับความสามารถในการป้องกันการรั่วซึมของสารยึดเรซิน การนำไปใช้งานทางคลินิกควรเลือกกลุ่มสารยึดเรซินที่มีค่าความแข็งแรงดึงยึดสูงและไม่พบการรั่วซึมโดยเฉพาะกรณีที่มีการเผยผิของเนื้อฟันไม่ว่าเกิดจากสาเหตุต่างๆ เช่น การเกิดฟันผุหรือฟันแตกเป็นต้น กลุ่มที่มีค่าความแข็งแรงดึงยึดสูงและไม่พบการรั่วซึมในการศึกษานี้ได้แก่กลุ่ม Super-Bond กลุ่ม 1-1-10s 1-1-30s และ 1-1-60s